

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4Csp/206/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919202935
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7919202935.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom, v spore žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému: I. S., Y. X.X.XXXX, E. W. M. XXX/X, XXX XX R., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Monika Marjanovič, so sídlom Urbánkova 1562/6, 040 01 Košice, v konaní o zaplatenie 1.065,70 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 557,88 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 557,88 Eur od 21.7.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 4,7 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia dlžnej čiastky vo výške 1.065,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 2.12.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca sa stal právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO:35 923 130 z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. a právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spolu dňa 11.09.2015 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1000 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 29,84 Eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.790,40 Eur. Ku dňu podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 208,88 Eur. Ďalej žalobca citoval § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Tiež citoval § 565 OZ, v zmysle ktorého, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 28.09.2016 - Predžalobnou upomienkou vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní.

Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky

neuhradil. Žalobca využil oprávnenie v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia a dňa 19.11.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 26.11.2016.

Ku zosplatneniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začiatok plynutia premlčacej lehoty.

Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne žalobcovi vzniklo v zmysle § 53 ods.9 OZ oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Keďže ku zosplatneniu dlhu nedochádza automaticky priamo zo zákona, v zmysle zákonnej úpravy musel žalobca počkať na vznik potrebnej dĺžky omeškania dlžníka. K uvedenému poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.: 16Co/33/2018 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 17Co/447/2016.

Ku dňu podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok.

Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1.065,70 Eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde je obvyklá doba na doručenie najviac 5 dní. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 124,74 Eur, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1.274,58 Eur /označené v Prehľade splátok a úhrad ako stĺpec „Splátka“/. Uvedenú sumu (ďalej ako „istina“) tvorí: súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu („suma splátok“) a suma po zosplatnení: Počet splátok Výška splátky Suma splátok (počet*výška) Suma po zosplatnení Spolu Istina (Eur):

$13 \cdot 29.84 + 387.92 + 886.66 = 1274.58$

Ku dňu podania žalobného návrhu Žalovaný uhradil sumu 208,88 Eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Uvedená suma je v prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Súčasťou pohľadávky Žalobcu a sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 0 Eur/ označené na konci výpisu ako stĺpec „MP3“/.

V zmysle § 121 ods. 3 OZ sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného, celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania návrhu tvorí:

Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma

$1.274,58 \text{ Eur} + 0 \text{ Eur} - 208,88 \text{ Eur} = 1.065,70 \text{ Eur}$

Zostatok pohľadávky evidovaný v prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňa aj zmluvnú pokutu vo výške 124,74 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatňuje :

zostatok - pokuta = Žalovaná suma.

$1.190,44 \text{ Eur} - 124,74 \text{ Eur} = 1.065,70 \text{ Eur}$

K žalobe žalobca priložil listinné dôkazy a to Prehľad splátok a úhrad žalovaného; Zmluvu o spotrebiteľskom úvere; Predžalobnú upomienku s doručenkou; Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru; Notársku zápisnicu o projekte rozdelenia zlúčením s prílohami.

3. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný riadne a včas odpor a v ktorom uviedol, že právny predchodca žalobcu dňa 1.10.2015 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1 000 €, výška splátky pôžičky 29,84 € s poistením, počet splátok 60 termín konečnej splatnosti úveru 9/2020, celková čiastka 1.674,60 Eur, mesačná výška poistenia 6,74 Eur, sadzba poistenia 6,90 %, celkové náklady spotrebiteľa 674,60 Eur, ročná úroková sadzba 24,98%, priemerná hodnota RPNM 33,96 %, RPNM 24,98 %.

Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca dňa 26.11.2016 listom - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo.

V odpore citoval § 1, § 2 písm. a),b) § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov - o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), Zmluva o úvere podľa neho neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ, t.j. nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. V predmetnej zmluve bola uvedená RPMN vo výške 24,98 %, pričom podľa prepočtu má byť správne uvedená sadzba 29,12

%. Pri výpočte vychádzal žalovaný z výšky úveru 1 000 Eur, výšky splátky úveru 29,84 Eur (vrátane poistenia) pri ich počte 60. V prílohe súdu predkladá výpočet RPMN úveru, na základe internetovej úverovej kalkulačky. Na základe nej vyplýva hodnota RPMN vo výške 29,12% a nie v zmluve uvedených 24,98%. Nesprávne uvedená RPMN v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa má za následok, že sa predmetný spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods.1 písm. a) a b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov.

Celková čiastka je v zmluve uvedená vo výške 1.674,60 Eur a celkové náklady spotrebiteľa sú vo výške 674,60 Eur, pričom podľa výpočtu mesačnej splátky 29,84 Eur x 60 splátok = 1.790,40 Eur. Náklady predstavujú sumu 1.790,40 Eur a nie v zmluve uvedených 1.674,60 Eur. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

V zmluve tiež absentuje možnosť odmietnutia poistného ako aj upozornenie, že sa jedná o dobrovoľné plnenie, ktoré nie je vyžadované pre uzavretie úverovej zmluvy. Veriteľ dojednal s dlžníkom poistné - základný súbor a toto nezapočítal do RPMN. Pritom pri zahrnutí poistného do výpočtu RPMN celková RPMN dosahuje hodnotu 29,12 % teda výška RPMN 24,98 % bola stanovená jednoznačne v neprospech dlžníka - spotrebiteľa. V danom prípade spotrebiteľ nemal možnosť výberu, či si predmetný úver poistí alebo nie. Klausula o poistení bola priamo vo formulárovej zmluve, ktorú predložil žalobca ako veriteľ žalovanému ako spotrebiteľovi, zakomponovaná bez možnosti voľby spotrebiteľa, či možnosť poistenia využije alebo nie. Uvedené konanie nemožno posúdiť ináč ako nekalé, nakoľko žalobca ako veriteľ poskytol spotrebiteľovi nesprávne informácie o tom, aká bude hodnota jeho úveru.

Za splnenie povinnosti uviesť údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ jednoznačnú vedomosť o údajoch uvedených v § 9 ods. 2 ZoSÚ v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný, ktorý údaj musí byť zrozumiteľný a bez pochybností poznateľný. Úverová zmluva je konsenzuálnym kontraktom a už pri uzavretí zmluvy v deň jej uzavretia, bez ohľadu na deň poskytnutia spotrebiteľského úveru, alebo akékoľvek ďalšie oznámenia (tiež o inej výške poslednej splátky), musia byť dohodnuté určito a jednoznačne jej podstatné obsahové náležitosti. Bolo preto povinnosťou právneho predchodcu žalobcu v uzatvorenej zmluve jednoznačne a zrozumiteľne aj tento údaj uviesť a to v rámci hlavných parametrov úveru a tiež tak, aby nebol vo vnútornom rozpore s ďalšími parametrami úveru. Účelom úpravy spotrebiteľského práva, ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana ako slabšieho účastníka právneho vzťahu zodpovedá len taký výklad uvedeného ustanovenia, ktorý jasne a zrozumiteľne stanovuje (bez možnosti variabilných, či špekulatívnych interpretácií) aká je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom netreba ďalej zdôrazňovať, že táto musí byť vzájomne súladná s ostatnými hlavnými parametrami úveru zavedenými do zmluvy. Pri posudzovaní spornej otázky je potrebné vziať na zreteľ, že v spotrebiteľskom vzťahu je dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, lebo má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje. Preto treba od dodávateľa očakávať aj vyžadovať, že sa vo vzťahu k spotrebiteľovi bude správať vo všeobecnej polohe poctivo. Ak takto nepostupuje, spreneverí dôveru druhého účastníka zmluvného vzťahu v poctivosť svojho konania, a takémuto nepoctivému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu. V praxi sa zásada poctivosti prejavuje aj tým, že text spotrebiteľskej zmluvy, zvlášť ak sa jedná o zmluvu formulárovú, má byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný. Napr. zmluvné dojednanie musí mať dostatočnú veľkosť písma, nesmie byť vo výrazne menšej veľkosti, ako ďalší text, nesmie byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Pri konštrukcii zmluvy a súvisiacich dokumentov je potrebné sa zaoberať tiež otázkou, či úmyslom dodávateľa skutočne bolo postupovať v zmysle zákona tak, aby priemerný spotrebiteľ v čase uzatvárania zmluvy mal vedomosť o všetkých podstatných parametroch úveru a mohol tak posúdiť svoju úverovú zaťaženosť, v súvislosti s čím je potrebné dodať, že nekalé obchodné praktiky sú zakázané (§ 7 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov - o ochrane spotrebiteľa, ďalej len „ZoOS“) Vzhľadom na nedodržanie uvedených obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere, považuje žalovaný poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ.

Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa, alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalobca neskúmal bonitu žalovaného. Cieľom § 7 ako aj § 11 ods. 2 ZoSÚ je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom (a samozrejme ním aj preukázaných), tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať.

Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (tj. Konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť...). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Žalobca nebol oprávnený pristúpiť k predčasnému zosplatneniu úveru (26.11.2016). Žalovaný na základe žalobcom predloženého prehľadu splátok uhradil žalobcovi sumu 208,88 Eur.

Ďalej citoval § 101, § 103 OZ a dodal, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca nebol oprávnený úver predčasne zosplatniť. Žaloba na súd bola podaná dňa 18.7.2019, z čoho vyplýva, že žalobca si mohol uplatňovať voči žalovanému nárok na zaplatenie splátky od 22.12.2014. Nakoľko je úver bezúročný bez poplatkov a k jeho platnému predčasnému zosplatneniu nedošlo, by žalobcovi patrila istina dlžná ku dňu rozhodovania súdu. Vzhľadom na čas rozhodovania súdu a počet splátok 60 (konečná splatnosť úveru - 9/2020) je zrejmé, že všetky splátky úveru splatné ešte nie sú. Nakoľko poskytnutý úver považuje žalovaný za bezúročný a bez poplatkov pri celkovej sume úveru 1.000 Eur a počte splátok 60, mesačná splátka istiny predstavuje sumu 16,66 Eur. Žalovaný bol povinný naďalej splácať úver jednotlivými splátkami splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci až do jeho úplného zaplatenia do 20.09.2020. Žaloba na súd bola podaná dňa 18.7.2019, z čoho vyplýva, že žalobca si mohol uplatňovať voči žalovanému nárok na zaplatenie splátky od 20.7.2016. Premlčané sú splátky od 20.9.2015 do 20.6.2016, v počte $10 \times 16,66 \text{ EUR} = 166,60 \text{ Eur}$.

Ku dňu rozhodovania súdu (8.8.2019) nenastala splatnosť 14 splátok vo výške 233,24 Eur, teda žaloba bola v tejto časti podaná predčasne.

Žalobcovi vznikol nárok na úhradu nepremlčanej istiny 391,28 Eur ($1000 - 166,60 - 208,88 - 233,24$). V zmysle vyššie uvedeného žalovaný navrhuje, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 391,28 Eur, v prevyšujúcej časti, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

4. K odporu žalovaného sa vyjadril žalobca replikou, v ktorej uviedol, že dopĺňa podaný návrh o nasledovné skutočnosti.

Žalobca je toho názoru, že celková suma pôžičky je v zmluve uvedená správne, nakoľko poistenie nie je obligatórnou súčasťou úveru, ale je fakultatívnym nákladom, ktorý je uplatňovaný na základe požiadavky žalovaného. Výpočet hodnoty RPMN sa vzťahuje na poskytnutý úver, pričom poistenie nie je úverom.

Uvedená skutočnosť je na zmluve vyjadrená slovami, že poistenie nie je povinné. Celková suma pôžičky je tak vyjadrená s poukazom na základné a obligatórne parametre zmluvy. Ako vyplýva z kalkulačky na výpočet RPMN, poistenie ani nie je obsiahnuté ako možnosť dodatočného nákladu. Žalovaný bol zo strany žalobcu riadne oboznámený so základnými parametrami zmluvy, a teda musel vedieť akú výšku a pri akom počte mesačných splátok je povinný poskytnutú pôžičku splácať.

Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a na druhej strane aj jeho mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný spočiatku vykonával úhrady v zmluve predpísanej výške, pričom žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval žalobcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania.

Žalobca je toho názoru, že v konaní nedošlo k premlčaniu celého jeho nároku a tento bol uplatnený v rámci plynutia zákonnej 3-ročnej premlčacej doby pre uplatnenie práva. Žalobca vychádza z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítat' od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Uvedenému svedčí aj právny názor JUDr. F. Sedlačka Phd. podľa ktorého: "V dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky, nastáva strata výhody splátok a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť jednorazovo celý zvyšok dlhu. Ak dlžník svoju povinnosť nesplní, dostáva sa do omeškania a veriteľ je oprávnený vymáhať celý zostatok nesplateného dlhu žalobou. Premlčacia doba vo vzťahu ku celej neuspokojenej pohľadávke začne plynúť od splatnosti nesplnenej splátky, pre ktorú nastala strata výhody splátok."

Žalobca si v tejto súvislosti dovoľil odcitovať ustanovenia zmluvy ako aj právnych predpisov, ktoré majú dopad na právne posúdenie prejednávaneho sporu. V prvom rade žalobca poukazuje na ustanovenie zmluvných podmienok, kde sa v čl. 12 bod 12.2 uvádza: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ.“

Ustanovenie § 565 OZ uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku (t. j. na prvú nesplatenú). Z gramatického výkladu citovaných ustanovení vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má tak právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, t. j. tej, ktorú si sám určí. V tejto súvislosti žalobca odkazuje na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/447/2016 zo dňa 24.08.2017, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia v bode 13 uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti, ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatnením. Žalobca na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na aktuálne Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplatneniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. K dátumu zosplatnenia žalobca z predpísaných 13 splátok evidoval úhradu 7 splátok, teda žalovaný sa dostal do omeškania s 8. v celosti nezaplatenou splátkou splatnou dňa 20.05.2016.

Z hľadiska naplnenia podmienok uvedených v čl. 12 bod 12.2 Zmluvných podmienok, kedy musí veriteľ evidovať omeškanie jednej splátky počas doby dlhšej ako 3 mesiace tak zosplatnenie v prejednávanom

spore nastalo vo vzťahu k splátke splatnej 20.10.2016, pričom 3-ročná premlčacia doba by uplynula až dátumom 20.10.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred týmto dňom, jeho nárok nie je premlčaný.

Žalobca musel v zmysle zákona čakať na splatnosť troch po sebe nasledujúcich splátok, a preto v dôsledku plnenia zákonného predpokladu sa javí ako nedôvodné, aby uvedené splátky podliehali premlčaniu. Vychádzajúc z textu predžalobnej upomienky, žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená listina nikde neuvádza, že dlh bude zosplatnený vo vzťahu k splátke splatnej dňa 20.05.2016. Samotný text uvádza, že v prípade neuhradenia uvedenej splátky bude veriteľ len oprávnený úver zosplatiť. Nakoľko žalovaný podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad nepodnikol po výzve žiadne kroky smerujúce k zaplateniu zameškaných splátok, žalobca bol oprávnený úver zosplatiť aj pre ktorúkoľvek nasledujúcu splátku.

V oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo súčasťou podanej žaloby nie je uvedené, pre ktorú splátku bol úver zosplatený, a preto veriteľ určil sám pre nespĺnenie ktorej splátky sa úver zosplatiť.

Nakoľko platné právne predpisy dávajú veriteľovi oprávnenie k zosplateniu, nie je možné meniť toto oprávnenie na povinnosť, nakoľko tým dochádza k zásahu do jeho zákonných práv.

V prípade ak by súd konštatoval, že zosplatenie dlhu bolo v rozpore so zákonom, je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke osobitne. Žalobca zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že ako veriteľ nemohol zosplatiť úver skôr než 19.11.2016 nakoľko v predžalobnej upomienke bola žalovanému poskytnutá lehota na plnenie do dátumu 05.11.2016.

Nad rámec uvedeného žalobca uvádza, že pokiaľ sa pri premlčaní vychádza z ustanovenia § 101 OZ ako všeobecného ustanovenia o plynutí premlčacej doby, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ustanovením § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania prvýkrát splátkou zročnou dňa 20.05.2016, žalobca by nemohol pristúpiť k zosplateniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr ako po troch mesiacoch od danej splátky.

Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom 21.08.2016, kedy uplynuli 3 mesiace od omeškania splátky. Od tohto momentu je tak možné počítat plynutie 3-ročnej premlčacej doby. Je taktiež neprijateľné, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatnými. Na základe uvedených skutočností žalobca zotrúva na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhuje, aby súd rozhodol v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania.

5. Na repliku žalobcu reagoval žalovaný duplikou, kde uviedol rovnaké tvrdenia ako v odpore a dodal, že v zmluve absentuje náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ, pretože zmluva obsahuje síce údaj o RPMN (24,98%), avšak pokiaľ je tento zhodný s údajom o ročnej úrokovej sadzbe (24,98%), je tento údaj o RPMN celkom zjavne nesprávny. Poukazuje na § 2 písm. i/ a g/ ZoSÚ, ktoré na účely tohto zákona vymedzujú pojmy a poskytujú legálny výklad, čo sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom. Je tak zrejme, že totožný údaj obsiahnutý v posudzovanej zmluve o výške RPMN a fixnej ročnej úrokovej sadzbe nemôže byť správny. Pokiaľ ročná percentuálna miera nákladov zahŕňa celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré sú zákonom definované ako všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, pričom do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou a to najmä poistné, je tak zrejme, že pokiaľ poistné v konkrétnom prípade celkom zjavne dojednané bolo (v zmluve je uvádzaná osobitne splátka s poistným aj bez poistenia, je v nej uvádzaná sadzba poistenia 6,9% a napokon, mala tak byť správne vyčíslená hodnota RPMN vrátane tohto poistenia a nemôže tak byť totožná s údajom ročnej úrokovej sadzby.

Neobstojí v tomto smere argument žalobcu, že z obsahu zmluvy je zrejme fakultatívnosť tohto inštitútu, teda možnosť zvolenia si poistenia, resp. nezvolenia si žiadneho poistenia a v danom prípade je poistenie schopnosti splácať úver dobrovoľný - fakultatívny inštitút, ktorý môže spotrebiteľ využiť; pričom žalovaný mal teda reálne možnosť uvedené poistenie odmietnuť a to nezaškrtnutím políčka týkajúceho sa poistenia. Z obsahu zmluvy, jej údajov obsiahnutých v čl. IV. je zrejme, že konkrétny spotrebiteľ mal v rámci pôžičky poistenie dojednané (v sadzbe poistenia 6,9%) a zahrnuté v splátke pôžičky (s poistením 29,84 Eur mesačne), mal byť celkom jednoznačne takýto údaj o dojednanom poistení aj zohľadnený a zahrnutý pri výpočte RPMN úveru.

Veriteľ v zmysle § 7 a § 11 ZoSÚ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe

informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Žalobca pri skúmaní bonity žalovaného nevychádzal ani z údajov, uvedených v SRBI, zároveň nevykonával dopyt na Sociálnu poisťovňu. Ak by aj žalobca skúmal príjem žalovaného pred vstupom do zmluvného vzťahu, uvedené nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z § 7 ods. 1 ZoSÚ. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, napr. zadlženosť, mesačné výdavky žalovaného a pod., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovaného splácať dlh zo zmluvy. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v 7 ods. 1 ZoSÚ nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorí z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). Nedostatočné alebo nekvalifikované preverovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver je z hľadiska jeho dôsledkov identické s nezisťovaním bonity spotrebiteľa vôbec.

Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalobca nebol oprávnený pristúpiť k predčasnemu zosplateniu úveru.

Žalovaný tiež citoval § 101 OZ, § 103 OZ a poukázal na premlčanie nároku žalobcu. To odôvodnil tým, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca nebol oprávnený úver predčasne zosplatiť. Žaloba na súd bola podaná dňa 18.7.2019, z čoho vyplýva, že žalobca si mohol uplatňovať voči žalovanému nárok na zaplatenie splátky od 22.12.2014. Nakoľko je podľa neho úver bezúročný bez poplatkov a k jeho platnému predčasnemu zosplateniu nedošlo, by žalobcovi patrila istina dlžná ku dňu rozhodovania súdu. Vzhľadom na čas rozhodovania súdu a počet splátok 60 (konečná splatnosť úveru - 9/2020) je zrejmé, že všetky splátky úveru splatné ešte nie sú. Nakoľko poskytnutý úver považuje

žalovaný za bezúročný a bez poplatkov pri celkovej sume úveru 1 000 Eur a počte splátok 60 mesačná splátka istiny predstavuje sumu 16,66 Eur. Žalovaný bol povinný naďalej splácať úver jednotlivými splátkami splatnými vždy k 20. dňu v mesiaci až do jeho úplného zaplatenia do 20.09.2020. Žaloba na súd bola podaná dňa 18.7.2019, z čoho vyplýva, že žalobca si mohol uplatňovať voči žalovanému nárok na zaplatenie splátky od 20.7.2016. Premlčané sú podľa neho splátky od 20.9.2015 do 20.6.2016, v počte 10 x 16,66 Eur = 166,60 Eur. Ku dňu rozhodovania súdu /8.8.2019/ nenastala splatnosť 14 splátok vo výške 233,24 Eur, teda žaloba bola v tejto časti podaná predčasne. Žalobcovi vznikol nárok na úhradu nepremlčanej istiny 391,28 Eur (1000 - 166,60 - 208,88-233,24). V zmysle vyššie uvedeného navrhuje súdu, aby zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 391,28 Eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania.

6. Strany sporu boli vyzvané, aby sa vyjadrili, či súhlasia s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania a poučil ich v zmysle § 157 ods. 2 CSP, že ak sa nevyjadria, súd bude predpokladať, že nemajú námietky. Strany sporu sa vo svojich vyjadreniach v súdom určenej lehote k tomu nevyjadrili, preto súd predpokladal, že proti nemajú námietky proti rozhodnutiu vo veci bez nariadenia pojednávania.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovné:

8. Je nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu.

9. Dňa 11.9.2015 uzavrel žalobca so žalovaným zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, v zmysle ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1000 Eur, pričom žalovaný mal zaplatiť celkovú čiastku vo výške 1674,60 Eur s celkovými nákladmi spotrebiteľa vo výške 674,60 Eur s prvou splátkou dňa 20.10.2015, s termínom konečnej splatnosti 9/2020 s výškou mesačnej splátky 27,91 Eur v 60 splátkach ročnou úrokovou sadzbou 24,98 %, s RPMN vo výške 24,98 %, s priemernou RPMN vo výške 33,96 %, s odplatom vo výške 24,98 %.

10. Zo zmluvy je zrejmé, že IV. časť zmluvy je „Prihláška k poisteniu schopnosti splácať splátky pôžičky“, pričom daná časť obsahuje len výber možnosti druhu súboru poistenia, bez možnosti uzavretia zmluvy bez poistenia. Názov danej časti zmluvy však obsahuje v zátvorke aj údaj, že poistenie nie je povinné.

11. V zmluvnom výpočte RPMN nie je zahrnuté poistenie.

12. Celková čiastka na zaplatenie je reálne podľa prepočtu vyššia ako tá, ktorú má žalovaný zaplatiť na základe zmluvy.

13. Z časti III. Zmluvy vyplýva, že žalovaný nepredložil žalobcovi žiaden z dokladov uvedených v danej časti a tiež, že žalobca nepožadoval od žalovaného žiadne iné údaje, či doklady pre poskytnutie úveru. Z vyjadrení žalobcu tiež vyplýva, že žalobca neskúmal finančnú situáciu žalovaného žiadnym iným spôsobom.

14. Z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobcom je evidentné, že žalobca mal splácať poskytnutý úver od 20.10.2015, pričom zaplatil mesačné splátky vo výške 29,84 Eur za mesiace 10/2015, 11/2015, 12/2015, 1/2016, 4/2016, 5/2016, 6/2016. Nezaplatil teda splátky za mesiace 2/2016, 3/2016 a 7/2016 a nasledovné.

15. Žalovaný bol predžalobnou upomienkou zo dňa 28.9.2016 vyzvaný, aby zaplatil nedoplatok na splátkach v celkovej výške 149,20 Eur. Zároveň bol upozornený, že ak do 5.11.2016 nedôjde k úhrade splátky za mesiac 7/2016 bude žalobca oprávnený úver zosplatiť.

16. Listom zo dňa 26.11.2016 oznámil žalobca žalovanému, že poskytnutý úver zosplatiť, pričom dlžná čiastka predstavuje sumu 1.066,26 Eur.

17. Z pripojených spisov tunajšieho súdu vyplýva, že žalovaný pred uzavretím zmluvy s právnym predchodcom žalobcu (11.9.2015) uzavrel zmluvy o spotrebiteľských úveroch: dňa 2.4.2015 s Prima banka, a.s. vo výške 5.000 Eur (9Csp/158/2017); dňa 2.4.2014 s Provident financial s.r.o., vo výške 900 Eur (2Csp/96/2018);

dňa 25.3.2015 s Profi Credit Slovakia s.r.o., vo výške 1.500 Eur (12Csp/27/2019);
dňa 6.2.2015 s Profi Credit Slovakia s.r.o., vo výške 1.140 Eur (17Csp/28/2019);
dňa 17.1.2015 s Profi Credit Slovakia s.r.o., vo výške 750 Eur (12Csp/45/2019);
dňa 4.2.2015 s Profi Credit Slovakia s.r.o., vo výške 1140 Eur (4Csp/45/2019);
dňa 4.9.2015 s Consumer Finance Holding, a.s., vo výške 2543,41 Eur (9Csp/109/2019).

18. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je v časti 557,88 Eur dôvodná. V prevyšujúcej časti je podaná žaloba nedôvodná.

19. Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 2 písm. a) ZoSÚ, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

21. Podľa § 2 písm. b) ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 2 písm. g) ZoSÚ, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

24. Podľa § 2 písm. h) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 2 písm. i) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>.

26. Podľa § 2 písm. l) ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

27. Podľa § 19 ods. 1 ZoSÚ, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

28. Podľa prílohy č. 2 ZoSÚ, základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej, je:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-tk} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-Sl}$$

29. Podľa § 9 ods. 2 písm. e), h), i) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie; ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

30. Podľa § 7 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov - o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

31. Podľa § 11 ods. 1 písm. b), d) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>, e) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>, g) až i) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>>, l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> a p) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20190101>> a ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

32. Podľa § 11 ods. 4 ZoSÚ, spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

33. Podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

34. Podľa § 7 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

35. Podľa § 7 ods. 16 ZoSÚ, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

36. Podľa § 7 ods. 17 ZoSÚ, vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5 a posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

37. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1, sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať

spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, a považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

38. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

39. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

40. Zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v úverových zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Cieľom ustanovení ZoSÚ je chrániť spotrebiteľa ako slabšiu stranu pred nekalými praktikami veľkých silných subjektov vykonávajúcich podnikateľskú činnosť formou poskytovania úverov a to tým spôsobom, že ustanovuje povinnosť poskytovateľovi spotrebiteľského úveru uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere všetky potrebné základné informácie o poskytovanom úvere a vyhnúť sa tým možnosti zavádzania, či klamania spotrebiteľa prípadne opomenutia podania informácií, ktoré by mali pre spotrebiteľa rozhodujúci význam z hľadiska rozhodovania sa, či ponuku vziať úver využije.

41. Zvýšenu ochranu spotrebiteľa zákonodárca uzákonil aj v osobitných právnych predpisoch, ktoré majú k OZ špeciálny vzťah (*lex specialis derogat lex generalis*), lebo konkretizujú a dopĺňajú ochranu spotrebiteľa pri rôznych záväzkoch, v ktorých vystupuje spotrebiteľ ako zmluvná strana. Jedným z takýchto právnych predpisov je aj ZoSÚ, ktorý upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Okrem vyššie spomenutých upravuje aj rôzne porušenia povinnosti dodávateľom s dôsledkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§11 ZoSÚ).

42. ZoSÚ v § 9 vymenúva jednotlivé náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Medzi podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patria v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) ZoSÚ aj uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Tie musia byť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a musia sa uviesť všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Nedodržanie povinnosti uviesť predmetné náležitosti zmluvy má za následok, že poskytnutý úver je v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov. To má viesť poskytovateľov spotrebiteľských úverov k tomu, aby riadne informovali spotrebiteľa o všetkých potrebných skutočnostiach, ktorým spotrebiteľ pochopí a vie na základe nich určiť svoje práva a povinnosti, ako aj následky, ktoré môžu nastať.

43. V danom prípade zo Zmluvy o úvere vyplýva, že RPMN nebola uvedená správne, nakoľko žalobca v jej výpočte nezohľadnil poskytnuté poistenie. Poistenie je súčasťou nákladov spotrebiteľa k poskytnutému úveru, čo vyplýva tiež zo závislosti poistnej zmluvy viažucej sa na Zmluvu o úvere. Poistenie by teda nevzniklo, ak by nebola uzavretá Zmluva o úvere a platenie poistného sa priamo viaže na platenie úveru. Z uvedeného dôvodu je potrebné zohľadniť pri výpočte RPMN aj iné náklady súvisiace a viažuce sa na poskytnutý úver. Na základe vyššie uvedeného je teda jasné, že skutočná výška RPMN je podľa zákonného výpočtu 29,12 % a nie 24,98 % ako to je uvedené v Zmluve. Súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že pri výpočte RPMN je nutné vychádzať zo vzorca uvedeného v prílohe č. 2 ZoSÚ a nie z internetových kalkulačiek, keďže tie majú len orientačný charakter.

44. V Zmluve o úvere je taktiež nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má žalobca zaplatiť a to rovnako z dôvodu, že žalobca v Zmluve pri výpočte celkovej čiastky na zaplatenie nerátal z poistením, v dôsledku čoho pri počte 60 splátok po 29,84 Eur vychádza suma 1.790,40 Eur a nie 1.674,60 Eur ako je to uvedené v zmluve. Potreba zarátat' do celkových nákladov aj poistenie vyplýva z § 2 písm. g) ZoSÚ.

45. Vzhľadom k tomu, že zmluva nemá vyššie uvedená zákonom predpísané náležitosti, je poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. b), d) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov.

46. Pokiaľ ide o možnosť voľby poistenia úveru, súd sa stotožňuje s tvrdeniami žalovaného a poukazuje na jeho rozsiahlu argumentáciu v odpore a duplike. K tomu možno dodať, že je pravda, že žalobca v časti IV. pri nadpise tejto časti v zátvorke uviedol, že poistenie nie je povinné, avšak takéto uvedenie nie je vhodné a dostatočné. Existuje množstvo vhodnejších spôsobov uvedenia možnosti zvoliť si resp. dokúpiť si poistenie. Jedným z nich je doplnenie k možnostiam (balíčkom) poistenia aj možnosť „bez poistenia“, ktorá by nepochybne prejavovala vôľu dlžníka zvoliť si alebo nezvoliť si poistenie úveru.

47. Ďalšou spornou otázkou je žalovaným namietané neskúmanie bonity zo strany žalobcu pri poskytovaní úveru. Z dikcie § 7 ods. 1 ZoSÚ je povinnosťou poskytovateľov úveru konať s odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru, ktorá spočíva okrem iného aj v tom, že pred poskytnutím úveru zisťuje majetkové pomery strany (aktíva a pasíva) na základe čoho dokáže určiť zadlženosť žiadateľa o úver. Tu je nutné zdôrazniť, že poskytovateľ úveru sa nemôže vždy uspokojiť len s tým, čo žiadateľ predloží, ale vyžaduje sa aj aktívny prístup zo strany poskytovateľa v podobe lustrácii v príslušných registroch a databázach, ktoré majú poskytovatelia úverov k dispozícii. Z predložených listinných dôkazov jasne vyplýva, že žalobca neskúmal bonitu, resp. uspokojil sa len s vyplnením časti zmluvy týkajúcej sa preukázania majetkových pomerov a výdavkov zo strany žalovaného spotrebiteľa, pričom ak by lustroval v príslušných registroch, zistil by, že žalovaný uzatvoril pred podpísaním predmetnej Zmluvy o úvere viacero iných spotrebiteľských úverových zmlúv, na ktoré poukazuje súd v 17. bode (odseku) tohto rozsudku. Súd dodáva, že žalobca nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že konal s odbornou starostlivosťou pri skúmaní bonity žalovaného spotrebiteľa. K podstate skúmania bonity súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 27.3.2018, sp. zn.: 21Co/148/2017. Vzhľadom na vyššie uvedené sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného pokiaľ ide o skúmanie bonity a konštatuje, že žalovaný porušil svoju povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, čoho dôsledkom v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ je, že žalobca nebol oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

48. Žalovaný taktiež namietal, že splátky od 20.9.2015 do 20.6.2016 v počte 10 po 16,66 Eur (výška mesačnej splátky po určení úveru ako bezúročného a bez poplatkov) sú premlčané. Žalovaný správne poukázal na premlčanie splátok, taktiež poukázal správne na ustanovenia § 101 a 103 OZ, ktoré je potrebné v danom prípade aplikovať, avšak súd sa nestotožnil so žalovaným uvádzaným premlčaným obdobím a počtom premlčaných splátok v dôsledku čoho mal byť dlh žalovaného vo výške 166 Eur premlčaný. Súd je toho názoru, že žalovaný zjavne vychádzal z nesprávnych údajov, keď v odpore ako aj v duplike uvádza dátum podania žaloby na súd 18.7.2019, keď zo spisu je zrejmé, že žaloba bola podaná na súd a prijatá súdom dňa 25.6.2019. Žalobca si teda mohol v zmysle vyššie uvedených skutočností uplatňovať nárok na zaplatenie dlžnej sumy od 20.7.2016. Premlčané majú byť splátky od 20.10.2015 do 20.6.2016, avšak tieto splátky s výnimkou splátok 2/2016, 3/2016 žalovaný zaplatil. Žalovaný v danom období platil s výnimkou dvoch splátok, a keďže v zmysle § 455 OZ plnenie z premlčaného dlhu nie je bezdôvodným obohatením, žalovaný nemá nárok na vrátenie, či započítanie týchto splátok s výnimkou splátok za 2/2016, 3/2016. Z uvedeného dôvodu sa za premlčané splátky považujú 2 splátky x 16,66 Eur, čo čini sumu 33,32 Eur a nie 166,60 Eur ako to uvádza žalovaný.

49. K tomu súd dodáva, že je pravdou, čo uvádza žalobca k zosplateniu celého dlhu vo vzťahu k aplikácii § 565 OZ, avšak v danom prípade to nie je právne relevantné, nakoľko zosplatenie z jeho strany je v rozpore so zákonom kvôli neskúmaniu bonity žalovaného, čo má za následok neplatné zosplatenie úveru a nie to, že nemohol úver zosplatiť z dôvodu neplatenia splátok žalovaným.

50. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 557,88 Eur [1000 Eur (úver bez úrokov a poplatkov) - 33,32 Eur (premlčané splátky) - 208,88 (zaplatené splátky) - 199,92 Eur (suma, ktorú má žalovaný do 20.9.2020 zaplatiť skrz neplatnému zosplateniu úveru ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku)].

51. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

52. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

53. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Zb. v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

54. Nakoľko žalovaný nezaplatil dlžné splátky ku dňu 20.7.2016, dňom nasledujúcim 21.7.2016 sa dostal do omeškania, v dôsledku čoho je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 557,88 Eur od 21.7.2016 do zaplatenia.

55. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. O trovách konania rozhodol súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení zákona, a teda priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 4,7 %, lebo žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 557,88 Eur zo žalovanej sumy 1.065,70 Eur, čo predstavuje 52,348 % ? 52,35 %, od ktorého bol odpočítaný úspech žalovaného 47,65 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znova od doručenia opravného uznesenia, len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 127 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch v exekučnom konaní.